

A Hazafias Népfrent szegedi előkészítő bizottsága

A nagygyűlés szónoka:

október 10-én délelőtt fél 10 órakor
nagygyűlést rendez a Klauzál téren

Farkas Mihály,
az MDP Politikai Bizottságának tagja,
a Központi Vezetőség titkára

OKTÓBER VOLT...

Október volt... Vad szél söpörte szét
a rőt avart borzongó fák alatt.
Már bontogatta szürke üstökét
Szeged felett a lomha alkonyat.

Csend volt, de olykor bíbor lett az ég,
ágyúk torkából füstös láng csapott,
tompán dörrént közel s a messzeség
s megzörrentek a bezárt ablakok.

Féltélenc volt — vagy féltiz?... Nem tudom,
elszállt belőlem a percek nyoma,
de most is látom: a Sugár-úton
megjelenik az első katona.

Vállán köpeny, kezében fegyvere,
csizmája nyomán szikrák ver az út
s a pincénkbe vígan kiáltja le,
hogy mi is megértjük: »Vojná kaput!«

GURSZKY ISTVÁN

Szombaton délután ünneplik a szegedi kórház fennállásának 145. évfordulóját

A Szegedi Városi Tanács Kórháza dolgozói október 9-én ünneplik meg városunk felszabadulásának 10. évfordulóját és egyben a kórház alapításának 145. évfordulóját is. Ezt az ünnepséget a Tolbuczin sugárúti II. számú részlegben tartják meg október 9-én délután 4 órakor. Szorgalmasan készül a kórház minden dolgozója az ünnepségre. Kiállítás is rendeznek, melyen fejlődésében mutatják be a kórház történetét, 200 éves írásokat, régi kórházi számadásokat és

egészségügyi jelentéseket, a régi kórház megárgult iratait. Grafikonok és fényképek szemléltetnek mutatják majd be a kórház fejlődését; a felszabadulás óta eltelt 10 év alatt egy négy osztályra tagozódó kis kórházból nagy intézet lett. A kórház dolgozói ezzel az ünnepséggel dokumentálni akarják a felszabadulás évfordulóját, hogy lelkesen végzik munkájukat a szocializmust építő országunkban, hogy minél jobban védelmezhesék dolgozóitársaik egészségét.

Szeged felszabadulásának 10. évfordulója alkalmából Szegeden szerepel az Állami Népi Együttes

A Magyar Állami Népi Együttes ebben az évben is mint fennállása óta többször, körülutazta az országot, hogy meglátogassa a vidéki városokat és műsorával szórakoztassa a dolgozókat. Most Szeged felszabadulásának 10. évfordulója alkalmából ismét ellátogat városunkba a Magyar Állami Népi Együttes, hogy hétfőn délután fél 6-kor és este fél 9 órakor a szegedi Nemzeti Színházban bemutassa új műsorát.

Közel kétszáz taggal — művészes és műszaki személyzettel — érkezik az együttes Szegedre. Négy

személyszállító autóbussz hozza a szereplőket, két ötönös pótkocsis teherautó pedig a kellekkeit. A műsor két és fél órára. A legnagyobb sikerű számok közül a táncos az „Első szerelmet”, a zenekar a „Széki muzsikát”, az énekkar a „Tréfás házastit” mutatja be. A műsor túlnyomó része új számokból áll: az ének-, zene- és táncos bemutatja a „Mátkakéret”, a táncos a „Vistai legényes”, az énekkar a „Duda nótát”, a zenekar a Hunyadi nyitányt — és még több új műsorszámot.

A szegedi tsz-ek is készülnek a Népfrent vasárnapi nagygyűlésére

A szegedi termelőszövetkezetek tagjai is készülődnek a Hazafias Népfrent előkészítő bizottsága vasárnapi nagygyűlésére és Farkas Mihály elvtárs beszéde meghallgatására.

A termelőszövetkezetekben is felszabadulási hetet tartanak, Szeged felszabadulása 10. évfordulója méltó megünnepléséért. Csütörtökön — tegnap — szinte egész nap esett az eső, de azért akad benti munka is a szövetkezetekben. Az

Alkotmány tsz-ben a burgonyát is válogatták és csávázták a vetőmagot. A vetési munkát akadályozta az eső. De eddig már az Alkotmány termelőszövetkezetben mintegy 20 hold búzát vetettek el.

Az Alkotmány tsz tagjai is közösen, együtt jönnek a vasárnapi nagygyűlésre. Nagy az érdeklődés és Nagy Sándor elvtárs, az Alkotmány tsz elnöke azt mondotta: „Mindannyian ott leszünk a nagygyűlésen.”

A vasutas dolgozók becsülettel helytállnak az őszi forgalomban

Látogatás két szegedi pályaudvaron

Az egymással párhuzamosan futó sínpárok messze a Tiszapályaudvar épületei mögé nyúlnak. Az acélsíneken szinte szünet nélkül gördülnek tova és érkeznek meg a zárt vagonok — áruval telve. Itt bonyolódik le Szeged teherforgalmának jelentős része. Az őszi idényben 15–20 százalékkal is megnövekedett itt a forgalom. Az érkező árut gyorsan ki kell rakni, hogy ugyanazokba a kocsikba a szállítandó árut elhelyezhessék. Így tudják csak a kocsiforduló időt csökkenti és a kocsiparkot jól kihasználni a vasutas dolgozók.

A forgalmi szolgálattevő irodájába reggel jelentés érkezett a Rendező-pályaudvarról. A jelentés így szólt: „47 kocsi érkezik. Tíz óra ott van”. Csonka József, a forgalmi szolgálattevő intézkedett, hogy készenlétben várják az érkező vagonokat. Nem is volt hiba. A rakodás minden zavar nélkül megtörtént.

Egy órát nyertünk az árukirakodással.

3 óra helyett 2 óráig tartott — mondja Csonka elvtárs. — Új áru került most a kocsikba.

A negyedik vágányon már várakozik néhány ilyen áruval megrakott vagon.

A külső raktárnoki iroda mindig népes. A felek itt tudakolják meg, jött-e árujuk, vagy azt, hogy mikorra várható az érkezése. A telefon állandóan cseng — hol a MEZŐKER-től kérdezik, mikorra jöhetnek az árut átvinni, hol másik vállalat érdeklődik. A raktárban készenlétben válszólnak mindenki-nek.

A külső raktárak Molnár Ferenc bácsi. Kerekpárral járja a Tiszapályaudvar hatalmas területét. Jelen van a vagonok felnyitásánál, ellenőrizi, hogy a rakodás rendben történik-e — ügyel arra, hogy ne akadályozzák a forgalmat.

A hosszú kocsit a Tiszapályaudvaron két oldalt vagonok szegélyezik. A legszélsőbe a Téglagyári Egyesülés munkásai rakodnak. A másik oldalon a MEZŐKER autója fordul éppen. Távolról a vonat fűtőjéle hozza a szél. — „A rendezőn tolnak” — jegyzi meg a közelben valaki. Innen messze esik a Rendezőpályaudvar, de a vasutas egy jelzésből, egy fűtőből megtudja, mi történik a szomszédos állomáson.

Az acélsínek elvezetik az embert a Rendezőpályaudvarra. Még oda sem ér, ezer látnivaló köti le a figyelmét. Egy hatalmas, csillogótestű mozdony lassan halad a vágányokon, fekete füstfelhőt engedve a felhős ég felé. Néhány nyitott vagon húz maga után, amelyek később, mikor lekapcsolják őket a

mozdonyról, csattanva vágódnak a többihez.

Közben kiáltás hangzik.
— Alsóra! — kiáltja Lekrinczki László, vontatási szolgálattevő, akit egyelőre eltakar a kocsisor. Sipos Antal térfelügyiző

amikor meghallja a kiáltást,
rögtön nyúl a telefonkagyló
után

s az I. sz. órhzát hívja. A jelentkezők csak azt mondja: „alsóra!” Ebből már tudja az egyes órhzában szolgálatot teljesítő Bálint elvtárs, hogy a 403-as váltót kell igazítani.

A beérkezett kocsikat szétkapcsoljuk és előkészítjük őket az 51-esre — mondja egy lélekzelve telni szünetben Lekrinczki elvtárs. — Ez a szerelvény 16 óra 40 perckor indul — folytatja tovább — Budapestre a Ferencvárosi pályaudvarra igyekszik. A most „szét-szedett” kocsikat a legközelebbi vonattal továbbítjuk. Egyrészt Tiszára, a többi tovább Váshely és Makó felé.

A munka sürget, nincs idő hosszú beszélgetésre. Lekrinczki elvtárs kezében a zászló magasba lendül. A mozdonyvezetőnek int, hogy szabad az út, mehet a szélső vágányra. Kis idő múlva a pöffögő „tartalék” — így nevezik a vontatáshoz itthagyt mozdonyt — ismét visszafut a váltón és a többi kocsikért indul. Ugy megy minden, mint a karikacsapás. Kell is, mert ha időben nem gondoskodnak a kocsik szortírozásáról, akkor a beérkezőket nem tudják fogadni.

A rendezőn dolgozik Karlócai Sándor kocsimester, „Erdemes vasutas”. A szovjet tolatási módszerekre ta-

nítja a vasutas dolgozókat, de ha szükség van rá, brigádjával más állomásokra is elmegy tanítani.

— Erős a forgalom

— magyarázza Karlócai Sándor — de azért helytállunk. A szovjet módszer azt is szolgálja, hogy minél gyorsabban elvégezzük a tolatást.

Közben mellettünk elhúz a „tartalék”. Egész kocsisort visz magával. Egy vasutas kapaszkodik a mozdony lépcsőjén rúddal kezében. Ezzel kapcsolja szét a vagon és a mozdonyt. Így könnyebb és biztonságosabb a munka.

Az erős forgalom látszik a Rendezőpályaudvar épületén belül is. A táviró kopog, a telefonkészülék cseng, az előjelző is egymásután mondja az állomásokról, milyen áru várható. Most Veresné teljesít szolgálatot és éppen Dorozsmát hívja:

— Halló! Az 50201 csöves kukoricát hoz a Sertészhalálónak, a 122571 ingóságot Komáromi Antal nevére. Ez a pályaudvaron marad. 15–16 óra között érkezik az áru.

Letészi a hallgatót, majd később Tiszapályaudvarra hívja.

A 213773+4 szén, Pécsbánya Rendezőpályaudvarról a TÚZEP-nek, a 173+15 láda a Göngyöleg Ellátó Vállalatnak, a 434824-es fa a TÚZEP-nek. 15 óra után megy le.

Ezzel befejezi ezt a jelentést, s a következő állomásnak jelent. Így megy ez egész napon át.

A Rendezőpályaudvaron, a Tiszapályaudvaron az őszi forgalom idején sok a munka. A vasutas dolgozók becsülettel helytállnak az őszi forgalom sikeréért.

RIKK JULIA

A szegedi járásban 31 darálólalom működtetési engedélyt adtak ki

Mintegy másfél év óta 31 darálólalom működtetési engedélyt adott ki a szegedi járási tanács. A darálólalajdonosok az őrés utáni vámmal szabadon rendelkezhetnek és ez is ösztönöz sok olyan darálólalajdonost üzemének megindítására, akik eddig szüneteltették a darálók működését. Szeptemberben

nyolc darálólalajdonosnak, köztük a kúbekházi Benák Ferencnek, a pusztamérgesi Schmidt Antalnak adtak ki engedélyt. Ezeknek a működése azért előnyös, mert a kérés és a kalapácsos darálóval lehet szállastakarmányt, napraforgófejet, kukoricaszárát is darálni.

Négy bizottság foglalkozik a londoni kilenchtalmi egyezmény gyakorlati alkalmazásával

Az AFP hírgyűnkéség beszámolórról, hogy négy bizottság foglalkozik a londoni kilenchtalmi egyezmény gyakorlati alkalmazásával. Az AFP ismerteti a bizottságok feladatait.

A négy bizottság a következő:

1. Az atlanti szövetség tizenegy országának képviselőiből és a nyugatnémet szakértőkből álló munkacsoport, amely „A NATO szerkezeti módosításait tanulmányozza. Nyugat-Németország esetleges felvételével kapcsolatban”. Ez a bizottság a párizsi Chailot-palotában ülésezik.

2. A londoni értekezleten részt vett kilenc hatalom képviselőiből álló munkacsoport.

Ez a módosított brüsszeli szerződés katonai szempontjainak gyakorlati alkalmazásával foglalkozik, azaz megszabja a nyugatnémet „hozzájárulást, megállapítja a tagállamok maximális haderejét, a fegyverellenőrzési ügynökséggel, a rendőrségi és belvédelmi erőkkel tartja a kapcsolatot.

E bizottság, amely a francia külügyminisztérium épületében ülésezik, szerdán tartotta első taggyűlését s két albizottságot létesített. Az egyik albizottság a katonai létszámmal, a másik pedig a felszerelések kérdésével foglalkozik.

3. A brüsszeli szerződés állandó bizottsága.

A bizottság londoni egyezmények politikai szempontjainak gyakorlati alkalmazását tanulmányozza.

A bizottságba október 7-én bekapcsolódnak Nyugat-Németország és Olaszország képviselői is.

4. A három nyugati hatalom németországi főparancsnokaiból és a nyugatnémet szakértőkből álló bizottság.

Ez a munkacsoport azt tanulmányozza, milyen módosításokat kell tenni a bonni egyezményben, hogy megszüntethessék Nyugat-Németország megszállási státuszát.

AZ ELSŐ PRÓBA

Írta: DÉR ENDRE

(42)
Azt sejtettem, hogy olyan, mint a birkózó Czája, bajosan leszek, mert a napi hajszá, az esti elfoglaltság, a kevés alvás állandó levertséget, nyugtalanító fáradtságot eredményezett, — mégis buzgón forogódtam továbbra is a különböző feladatokban.

Ha csak szikrányi gorombáskodást is tapasztalok Misa bácsitól, a bennem gyülemelő megfáradások bizonyosan vad ellenállásban robbannak ki. Mivel azonban Misa bácsi fokozatosan kedveskedett, tovább gürcöltem, s az álomosság, a tagjaimat elárasztó, ólomszerűen nehéz fáradtság mindennaposan úrrá lett rajtam. Minden lelkierőm össze kellett szednem, hogy Kelen Gyuszi magyarázataira és kérésére figyeljek, amint nagy türelemmel a szerszámokkal való bánásra, s a bemelegesekre, asztalos számolásra tanítgatott, ha bent lehettünk a műhelyben. Mértetetlenül többit tanultam Gyuszitól, mint akár az inasiskolában, akár a többiekől!

Ö foglalkozott velem a legkitartóbban a segédek közül, no meg — kellemes családiasomra — Lőrincz! Rám-rámpakodott ugyan, ha nem ugrottam a szavára idejében, s eléggé félvállról, látszólagos flegmával, magyarázta a simító- és duplagyalu, a körfűrész hasznát, kezelési módját, ám mégis olyan alaposan, hogy könnyen a fejembe futott és kezemre ragadt, amit mondott és mutogatott. Néhány hét múltán, egy alkalommal — csodák csodája! — el is mosolygott kicsit (csak úgy nyikorgott bele a berozsádásodott állkapcsa!) és cigarettával kínált: — No, sodorj egyet! De nehogy rákapj, mert akkor kecsketúrót osztogatok! S eredj ki, nehogy ránkgyűjtsd az egész szakramentet!

Megilletődve, óvatosan vettem kezembe a kopott dóznit, akár valami szent tárgyat... Lőrincz soha senkit meg nem kínált dohánynyal!

Az első cigarettá kísérleteken túljutottam már akkor, s nem sok hajlandóságom volt arra, hogy rendszeresen füstöljek, — mégis boldogan sodortam egy időtlen-nagy rudat s Lőrincz-módon eresztve ki orromon a füstöt, rámosolyogtam az öreg szakúrra, akinek fakéreg-édes arca emberséget s szakadozott inge meleg szívet takart.

Emberség dolgában a többiekre se lehetett különösebb panaszom. Tóth Bálint, a boszorkányos gyorsasággal forgolódo békési legény nem szólt ugyan sokszor hozzám, s cseppet sem volt főgondja, hogy én is otthonos legyek a szakmában, ám nem is ugráltatott. Eléggé szótlanul, csikkel a szájasarkán, eres, inas karokkal úgy végzte a maga dolgát, mint egy jólműködő gép. Hangossá csak szombat esténként vált, amikor heti robotjának berét italta költötte a „Kék Macska” nevű mulatóban.

Ilyenfajta baj is csak azokon a szombatokon fordult elő, amikor Bálint megtörtésgolt, beteges édesanyja nem tudott átgyalogolni Békésről, hogy a fizetést idejében magához vegye. Ilyenkor — Csepkoné lármás tiltakozása ellenére — személyesen Bálintnak adta Misa bácsi a járandóságot. A legény bevette magát a „Kék Macskába”, a borostás állú csavargók, nekikeseredett bakák, hamiskártyások s távarosok cifra ruhá csárdájába

állandóan italos, de sose tökrészeg flákeres szedte fel ilyenkor s feltárogatta a foltos középkori tákolmányra, mely előtt girhes lovacska lógatta szomorú fejét. Az áldozatkész cimborá vig kurjongatással vágott lova kiálló bordáira, s a csendes éjszakában átbundukolt magatehetetlen komájával Békésre.

Bálint olykor-olykor, egy-egy döccenőre észhez horkant aléltágából, s rezes hangon bögte bele az éjszakába következetesen ugyanazt a dalt:

Bogyó, bogyó, szőlő bogyó,
Mért lett kadarka belőled?...

Már nem volt mai legény Bálint, nagyon szeretett volna megnősülni, családot alapítani, de csupa olyan nővel akadt össze, akik csak jámborságát, hiszékenységét használták ki, s pénzt csalták el. A rendesebbje félt hozzá menni, egyrészt részegkedéséről tudva, másrészt a bizonytalan elhelyezkedés, és minden igyekevs ellenére nevétségesen sovány kérés miatt. Így aztán harmincegyedik életévében is Panyó Pannának vigasztalásáért magát Bálint, meg kadarkával.

A szakúrrak — sőt maga Csepkoné is — azon igyekeztek, hogy minél kevesebbet „vigasztalhassa” magát, s hogy Tóth néni minél biztosabban és idejében juthasson a pénzhez. Misa bácsi teljesen hidegen hagyta, mit csinál Bálint a keresetével, s hogyan süllyed a züllésbe, miképp rontja az egészségét. Öneki csak az volt a fontos, hogy hétköznap boldondra dolgozza magát a legény, minél több hasznót hajtva a Csepko-vállalatnak.

(Folytatás következik)